

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. V. T.**, zastoupeného Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Náměstí Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 18. 1. 2010, č. j. CPR-13050-1/ČJ-2009-9CPR-C215, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2013, č. j. 11 A 43/2010 - 67,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost snížený o 20 % ve výši **4.000 Kč**. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupce Mgr. Marka Čechovského ve **lhůtě 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.
- III. Účastníci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 24. 1. 2013, č. j. 11 A 43/2010 – 67 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2010, č. j. CPR-13050-1/ČJ-2009-9CPR-C215 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie, skupiny povolování Rumburk ze dne 12. 8. 2009, č. j. CPUL-01223/ČJ-2008-0464PR-C, kterým bylo stěžovateli zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle § 87 I odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 2. 2013 vzal stěžovatel prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost proti napadenému rozsudku městského soudu zpět. Z návrhu je zřejmé, že se jedná o projev vůle dostatečně určitý a jednoznačný, z něhož plyne, že si stěžovatel výslovně přeje kasační stížnost vzít zpět v celém jejím rozsahu.

Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud

o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět. Nejvyšší správní soud připomíná, že řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatel, jehož procesní úkon vůči soudu spočívající v podání kasační stížnosti vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti projevil svou vůli, aby soud v řízení nepokračoval.

Protože stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět a projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Dne 26. 2. 2013 (tedy až po doručení zpětvzetí kasační stížnosti soudu) stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč na základě výzvy soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. 3 As 44/2013 - 5. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů platí (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), že soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Podle § 109 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání; považuje-li to však soud za vhodné nebo provádí-li dokazování, nařídí k projednání kasační stížnosti jednání.

Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek vrátit dle ustanovení § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích. Soud je však zároveň povinen zaplacený soudní poplatek při jeho vracení stěžovateli zkrátit o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč. 20 % z částky 5.000 Kč činí 1.000 Kč. Soud tedy ve smyslu výroku II. tohoto usnesení vrátí stěžovateli část jím zaplaceného soudního poplatku ve výši **4.000 Kč**. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupce Mgr. Marka Čechovského ve **lhůtě 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Jelikož řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu